

haabentlig blive saa klart, at det ikke kan misforstaas. Jeg skal først nævne, at man fra Regeringens Side meget stærkt har fremhævet, at den Foranstaltning, der her var Tale om, skulde være et enkelt Led i en Række andre Foranstaltninger. Naar der, som jeg selv gjorde ved Forslagets første Behandling, henvises til Drøftelserne og Arbejdet i Kriseværnsudvalget, hvis Arbejde vi egentlig har været stillet overfor at skulle acceptere saa nogenlunde som givne Forudsætning, vil jeg ogsaa her gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling og nævnte før, at man har betragtet dette Lovforslag i høj Grad under Synsvinkelen: det enkelte Led i en Række Foranstaltninger. Jeg kan ikke se rettere end, at naar man igennem Arbejde i et Udvalg og ogsaa udenfor Udvalget — thi enhver af os har dog Pligt til ikke alene i de Timer, hvori vi sidder i behageligt Fællesskab i et saadant Udvalg eller Underudvalg, men ogsaa ellers at indstille hele vor Hjernevirksomhed og hele vor Undersøgelsesevne paa at overse og bedømme det, vi behandler — er kommet til det Resultat, som jeg tror, man maa indrømme, vi fra alle Sider er kommet til, mere eller mindre skarpt fremhævet, at den Foranstaltning, som her er et enkelt Led, er blevet afgrænset stedse mere, saaledes at den efter vor Opfattelse kun er tilbage med Gyldighed i ganske enkelte Tilfælde, naar altsaa dette enkelte Led er blevet snævret mere og mere ind, er blevet stedse mere isoleret, saa kan det ikke undre, at vi til Slut synes, at det staa saa isoleret, at det, stillet alene og uden Støtte af de andre Foranstaltninger, som er bebudet og udtrykkeligt fremstillet som Forudsætninger for dets Vedtagelse eller Praktisering, simpelt hen vilde styrte omkuld, hvis det blev gennemført saaledes som tilsigtet.

Det ærede Medlem Hr. Trier nævnte, at man fra socialdemokratisk og radikal Side i Udvalget havde vist Imødekommenhed, man havde stillet dertil sigtende Forslag, men det var blevet stadig vanskeligere, og han forstod ikke, hvad der var sket med det konservative Parti. Jeg vil erkende, at der har været vist Imødekommenhed, og derfor har vi ogsaa ved anden Behandling af dette Forslag undladt at stemme om det Ændringsforslag, hvorved Regeringens oprindelige Forslag jo er ændret i ret betydelig Grad. Tanken om Laan og det øvrige har vor principielle Tilslutning, det har vi været inde paa tidligere, men naar vi alligevel ikke kan gaa med hertil, ligger det i de Grunde, vi har fremhævet i vor Betænk-

ning. Men Imødekommenhed er jo ikke nok, og det, som Forhandlingerne i det centrale drejede sig om, det, Arbejdet overhovedet har drejet sig om, var at klargøre, om dette Forslag kan lade sig udføre i Praksis.

Jeg vil nu straks indføje her, hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler fremhævede, at Lovforslagets Karakter af en Skitse belyses igennem mange forskellige Faktorer og Momenter, og Henvisningen til Holland, som man byggede paa fra Regeringens Side, og som man vel ogsaa vilde have, at vi skulde bygge paa, var jo et grelt Eksempel. Vi fremdrog det i sin Tid i Udvalget, fordi vi var vidende om, at den Erklæring, som den højtærede Indenrigsminister, som da fungerede som Erhvervsminister, oplæste her ved Lovforslagets Forelæggelse fra det hollandske Industriraad, efter de Oplysninger, vi senere har indhentet fra Holland, var med et mildt Udtryk skrumpforkert. Det er lidt ejendommeligt, at man, saa faa Aar efter at Rigsdagen har ofret store Summer paa en Reorganisation af vort Udenrigsstyre med det Formaal netop at gøre dette Styre slagkraftigt og handledygtigt til Fordel for økonomiske Opgaver, hele denne Modernisering fra det gamle Diplomati til det moderne Erhvervsudenrigstjenestestyre, saa, naar man skal benytte Udenrigsstyret i en saadan Anledning som her, faar et saa tragikomisk Resultat som det, der vil fremgaa af de Skrivelser, som det ærede Medlem Hr. Slesbager læste op, og overfor hvis indre Kærne man sikkert ikke fra nogen Side her i Salen har Lyst til at tilsløre Forholdet, som det er.

Fra dansk industriel Side har man allerede paa et tidligt Tidspunkt telegrafisk forespurgt det i Indenrigsministerens Forelæggelsestale omtalte hollandske Industriraad, der vel at mærke havde udtalt, at Systemet faktisk havde gjort overordentlig Nytte i Holland, og faaet det overraskende Svar — ikke overraskende efter det, vi nu har hørt, men den Gang særdeles overraskende —, at et System som det omspurgt og det, som de skulde have omtalt som særdeles gavnligt, overhovedet ikke eksisterede i Holland; derimod eksisterede der ganske andre Systemer, men det er jo ikke netop dem, som har været foreslaaet af den højtærede Regering her i Danmark, nemlig Systemer, hvorefter man kan faa en vis Forbindelse mellem Arbejdsansvinnings- og Arbejdsløshedskontorerne ved Iværksættelse af ekstraordinære Arbejder under Kommunerne o. s. v., og hvor Betingelserne er ret store Lønreduktioner, i andre Til-